

за чело, по единъ концертъ за цигулка и кларинетъ, концертюкъ за обой, капричио за цигулка и оркестъръ, сонати за пиано, цигулка и флейта, 4 опери: „Пиратъ“, „Иери и Бетели“, „Момичето отъ чужбина“, „Георгъ Ноймаркъ и гамбата“, метети, меси, псалми, хорали, мжжки хорове, пѣсни и др. Г. е редактиралъ пълното издание на Менделсоновитѣ творения при Брайткопфъ и Хертелъ, а сжщо и на Моцартовитѣ опери.

Ричеркаръ, *ricercar* или *reserca*, ит. *ricercare* — се наричатъ инструментални композиции за лютна, органъ, пиано или нѣколко инструмента. Малки композиции съ това име се срещатъ въ лютновитѣ сборници на Фран. Босиненсисъ (1509) и Фран. дьо Милано (1536). Р-тъ на Адриенъ Вилартъ за органъ или за три инструмента сж вече по-голѣми фигуранти творби — фантазии. Презъ XVII в. Р. се наричали, сжщо, **капричио**. Презъ сжщия вѣкъ се очертава постепенно фуговата тематика при Р-итѣ, и въ началото на XVIII в. отъ тѣхъ произлѣзе модерната фуга.

Ричи, Корато — Ricci, Corrado — музикографъ, род. 18 апр. 1858 въ Равена, директоръ на галерии въ разни италиянски градове, и на археологическия институтъ въ Римъ, писалъ: „Театритъ въ Болоня презъ XVII и XVIII в.“ (1888), „А. Бойто“ „Vita Rossini“ (1904) и др.

Ричи, Луиджи — Ricci, Luigi — значителенъ оперенъ компонистъ, род. 8 юли 1805 въ Неаполъ, умр. 21 дек. 1859 въ Прага, (въ едно заведение за душевно болни), училъ въ консерваторията „Сенъ Себастианъ“ въ Неаполъ, капелмайсторъ на катедралата въ Триестъ, писалъ 30 опери, нѣкои отъ които заедно съ брата си Федерико Р., а сжщо църковна музика.

Ричи-Синьорини, Антонио — Ricci-Signorini, Antonio — компонистъ, род. 22 февр. 1867 въ Масаломбарда (Равена), ученикъ на Музикалния лицей въ Болоня (Бузи, Мартучи), писалъ: 4 сюити — 2 за голѣмъ и 2 за струненъ оркестъръ, 8 характеристични пиеси за оркестъръ, *Adagietto* и *Gavotte* за струненъ квартетъ. „Легенда“ за клавиртрио,

една опера-мистерия „L'Egiziaca“, 10 тетради клавирни нѣща, много о пѣсни и романси и др.

Ричи, Федерико — Ricci, Federico — братъ на Луиджи Р., сжщо оперенъ компонистъ, род. 22 окт. 1809 въ Неаполъ, умр. 10 дек. 1877 въ Коннелано, възпитаникъ на консерваторията „Санъ Себастиано“ въ Неаполъ, 1853 инспекторъ на пѣвчески-итѣ класове при Оперната школа въ Петербургъ, отъ 1869 живѣлъ въ Парижъ, дето се поставятъ неговитѣ опери, нѣкои писани заедно съ брата му Луиджи Р. Освенъ опери (около 10), писалъ е: кантати меси, пѣсни и др.

Ричъ, Хайнрихъ — Rietsch, Heinrich — компонистъ и музикаленъ изследвателъ, род. 22 септ. 1860 въ Фалкенгау, умр. 12 дек. 1927 въ Прага, а училъ при Адлеръ, Робертъ Фуксъ, Мандичевски и Крентъ въ Виена, а 1895 — приватдоцентъ въ Виенския университетъ, отъ 1900 — професоръ въ Пражкия нѣмски такъвъ. Писалъ: „Основи на тоновото изкуство“ (1907), „Музиката въ втората половина на XIX в.“ (1900), „Нѣмскитѣ пѣсни“ (1904), и компониралъ: „Тау-у-фереръ серенада“, „Свадбена серенада“, „Мюнххаузенъ за оркестъръ“, струненъ квартетъ, фантазия за 2 пиана, клавирквинтетъ, вариации и фуга, и хорали за органъ, опера „Валтеръ фонъ деръ Фогелвайде“, хорови пѣсни — съ пиано и оркестъръ, солови пѣсни, преработки на народни пѣсни и др.

Риявецъ, Йосипъ — словенски оперенъ пѣвецъ, род. 10 фев. 1870 въ Словенска Градишна, пѣлъ въ Загребъ, Люблина и Бѣлградъ, сега — членъ на Берлинската опера.

Ровета, Джовани — Rovetta, Giovanni — единъ отъ значителнитѣ компонисти на мадригали и метети презъ XVII в., умр. 1668 като капелмайсторъ на „Св. Марко“ въ Венеция (ученикъ на Монтеверди), писалъ нѣколко тетради метети, концерти, псалми-концерти, мадригал-концерти за различенъ брой гласове, както и две опери.

Рогалски, Теодоръ — Rogalski, Teodor — ромънски компонистъ, род. 1901 въ Букурещъ, музикалното си образование получилъ въ Лайпцигъ (1922—23) и Парижъ (1923—26), по-